

N:o 244.

Af Herr **A. W. Uhr**: Om ändring af 1 Kap. 1 § Rättegångs-balken, angående häradsrätt.

I 1 kap. 1 § Rättegångs-balken stadgas, att häradsnämnden skall bestå af bönder. Detta stadgande torde böra, och jemväl utan särdeles svårighet kunna, förändras till större öfverensstämmelse med den nya lagstiftning i afseende på kommunalväsende och konstitution, som icke vet af någon fördelning af landets innevånare i stånd eller klasser. Jemte det nämndemans-bestyret torde böra anses såsom ett icke ovigtigt bidrag till bibehållande af intresse för allmänna angelägenheter, och det följaktligen, från denna synpunkt sedt, borde utsträckas till så många, som lämpligen kunna deri deltaga, måste man tillika taga i betraktande de ganska kostsamma resor och den tidspilan, som äro med befattningen förenade, hvarföre billigheten synes högt påkalla att besväret fördelas så jemnt som möjligt.

Emellertid torde det icke vara lämpligt, att valbarheten till nämndemans-befattning utsträcker till andra inom kommunen boende, än dem hos hvilka man kan påräkna den kannedom om ortens förhållanden och särskildt om landets hufvudnäring, som med rätta anses utgöra en af de väsentliga egenskaperna hos nämndemannen. Dessutom synas embets- och tjänstemän böra befrias från skyldighet att deltaga i en befattning, hvars utöfvande ofta nog skulle komma i strid eller kollision, med deras öfriga åligganden.

Med anledning af detta tager jag mig friheten vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del må besluta följande förändrade lydelse af ofvannämnda lagrum:

Underrätt å landet är häradsrätt. Der dömer härads-höfding med tolf män, som i häradet bo och dertill valde äro. De tolf kallas häradsnämnd. Då ledigt rum i nämnden fyllas skall, varde i den eller de socknar, för hvilka ledigheten inräffat, val hållet å kommunalstämma. En hvar, som eger rösträtt å kommunalstämma, ege vid valet lika röst; men ej må annan till nämndeman väljas, än den, som är väl

frejdad och 25 år gammal; eger, eller ock under åbo- eller nyttjande-rätt innehar fastighet inom socknen eller socknarne, samt eger rösträtt å kommunalstämma; ej heller den, som innehar befattning i Rikets tjenst. Den, som de flesta rösterna erhållit, vare såsom nämndeman ansedd. Uppstår tvist om valet, gifve häradsrätten utslag deröfver, och gånge det utslag i verkställighet, ändå att klagan i högre rätt föres. Den, som kallad varder i rätten sitta, vare pliktig att minst två år den tjenst förrätta, der han ej från orten flyttar, eller eljest gitter visa sådana hinder, att rätten finner skäligt honom entlediga. Ej skall dock den, som är öfver sextio år gammal, emot sin vilja till nämndeman väljas; ej heller vare någon, som ur nämnden afgått, skyldig att låta sig åter väljas, förrän ordningen ånyo till honom kommit, sedan de öfrige, som väljas kunna, för socknen nämndemän varit.

Om remiss till Lag-Ütskottet anhålles

Stockholm den 29 Januari 1867.

A. W. Uhr.

N:o 245.

Af Herr A. W. Uhr: Om pension för Öfverjägaren Carl Gustaf Sundströms enka.

Öfverjägaren och landsfiskalen i Örebro län Carl Gustaf Sundström förordnades i Juli 1830 till landtjägare, i Juli 1832 till landtjägmästare, i September 1838 till öfverjägare, innehade trenne gånger förordnande att förestå öfverjägmästaretjensten, förordnades i Januari 1836 till landsfiskal, hvilken tjenst han tillika med öfverjägaretjensten innehade till sin död den 18 December 1865, och har landshöfdinge-embetet afgifvit ett ganska hedrande utlåtande öfver hans tjenstgöring, den ringa lön af 750 R:dr ifrån 1838 till 1857 och derefter 1,000 R:dr R:mt var alltför otillräcklig för lefnadsbehofven, hvadan boet vid dödsfallet visade en brist af R:dr R:mt 158: 46, hvilken brist skulle varit än större, om ej han så